

MARGRABIC (14) *sb m*

WN: -ic (10), -ić (1); -ic : -ić *BielKron* (9:1).

Oba a jasne.

sg N margrabic (11). ◊ *G* margrabica (1). ◊ *D* margrubicowi (1). ◊ *I* margrubic(e)m (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Syn margrabiego (14) : Krol Auguſtus nioſł helm/ Książę tarczą/ Márgrábic miecz Ciefzyńkie kfiążę drzewo *BielKron* 425v, 193v *marg*, 425v.

W połączeniu z imieniem [zawsze: + margrubic] (7): Thám Olbrycht Márgrábic chcąc záfię do Celárzá w łáfkę przyſć/ dobrze łobie poczynał *BielKron* 237; tám poſtánowili ze wſzytką rádą Polfką/ iż Woyćiech Márgrábic ma być Pruſkim Miſtrzem. *BielKron* 415v, 237, 314v, 315, 413, 419v.

W połączeniu z nazwą miejscową lub przymiotnikiem od tej nazwy [w tym: ai (3), z + G (1); dodatkowo z imieniem (2); zawsze: margrubic + określenie] (4): tá rádą wyſzlá od Márgrábicá Brándeburſkie^{g0} *BielKron* 209; nád tym wſzytkim ludem/ był przełożon Ioáchim Márgrábić z Brándeburgu *BielKron* 314, 415v; *StryjKron* 762.

AL